

ב"ה

פרשת קדושים

והתקדשתם והייתם קדושים

ויקרא יא, מד.

התנאים לא ראו סוס ולא ראו כרם

...בהערות אדוני אבי מורי ורבי על הזהר דפרשת השבוע¹ מובא סיפור הזהר² אודות ר' יוסי ור' חייא שהלכו בדרך ו"אשכחו חד בר נש בלקינטא דקוסטא רכיב על סוסיא אשתמיט ידוי לחד ענפא דאילנא, [מצאו אדם אחד, במקום האשפה והמיאוס של העיר רוכב על סוס. השמיט ידיו לענף אחד של אילן] אמר רבי יוסי האי הוא דכתיב³ והתקדשתם והייתם קדושים".

ומבואר במפרשים⁴ פירוש הדברים - שכאשר ראו שאותו בר נש עבר שתי עבירות, שדרס בגינת חבירו והוסיף לחטוא בכך ששבר ענפי האילן, באופן ד"עבירה גוררת עבירה", נענה ר' יוסי ואמר "האי הוא דכתיב והתקדשתם והייתם קדושים", באופן ד"מצוה גוררת מצוה", היינו, שעל ידי זה

1 לקוטי לוי"צ ע' שיא.

2 פא, א.

3 פרשתנו כ, ז.

4 הגהות מהרח"ו. ועוד.

שהאדם מקדש את עצמו מלמטה ("והתקדשתם"), אזי מקדשין אותו מלמעלה ("והייתם קדושים").

ומבאר אדוני אבי מורי ורבי את פרטי הענינים שבזה. והשייכות לר' יוסי ור' חייא וכו' באותיות הקבלה.

והנה, בסיפור האמור (וכיוצא בזה) ישנו ענין כללי הדורש ביאור - אף שאין זה שייך לתוכן סיפור זה דוקא, אלא לעוד כמה וכמה סיפורים דוגמתו שמצינו בזהר (ובמדרשי חכמינו ז"ל), שכאשר תנאים ואמוראים ראו דבר מסויים, אמרו "היינו דכתיב כו'", כלומר, **שעכשיו** מבינים הם את הפירוש דפסוק פלוני:

מה נוסף אצל ר' יוסי ור' חייא בהבנת הפסוק "והתקדשתם והייתם קדושים" על ידי זה שראו מאורע הנזכר לעיל - וכי מקודם לכן לא ידעו את דברי המשנה⁵ "מצוה גוררת מצוה ועבירה גוררת עבירה"?! תנאים ואמוראים שלמדו תורה וקיבלו סמיכה איש מפי איש כו' - צריכים להמתין עד שילכו בדרך ולפתע יראו אדם רוכב על סוס ונכנס לכרם וכו', ואז יבינו את הענין ד"מצוה גוררת מצוה"?!

וכאמור - כן הוא בכמה וכמה סיפורים כיוצא בזה, שדרוש ביאור והסבר מה נוסף אצלם בהבנת פסוק מסויים על ידי זה שראו מאורע פלוני?!

...והביאור בזה - שכאשר ראו מאורע מסויים אזי "אמר רבי יוסי האי הוא דכתיב והתקדשתם והייתם קדושים":

אין הכוונה שכאשר ראו בעיניהם איך שאדם זה נכנס לכרם וקצץ ענפי האילן אזי הבינו את הענין ד"עבירה גוררת עבירה", ומזה למדו גם בנוגע ל"מצוה גוררת מצוה", "והתקדשתם והייתם

קדושים" - שהרי פשיטא שענין זה היה מובן וברור אצלם בתכלית גם לפני מאורע זה, ובודאי לא היו זקוקים להמתין עד שיראו מאורע זה כדי להבין ענין הנזכר לעיל.

החידוש שבסיפור הזהר הוא - שכאשר ראו מאורע זה **בעולם**, לא ראו בכך דבר אחר זולתי הענין ד"והתקדשתם והייתם קדושים": הם לא ראו "בר נש", לא ראו "סוס", לא ראו "כרם", לא ראו "ענף האילן" - כל מה שראו לא היה אלא הענין ד"והתקדשתם והייתם קדושים".

ועל דרך מה שכתוב⁶ "כי אראה שמיך מעשה אצבעותיך ירח וכוכבים אשר כוננת" - היינו, שכאשר מביט ב"שמים", אינו רואה דבר אחר זולתי "מעשה אצבעותיך", ענין הקשור לתורה ומצוותיה - קידוש חדשים ועיבור שנים, ברכת החמה, וכיוצא בזה. וכמו כן בנוגע לשאר עניני העולם.

וכידוע⁷ גם הסיפור אודות אדמו"ר הזקן (או אדמו"ר הצמח צדק) - שאמר שאינו רואה קורה. כי אם את הכח הפועל שמהוה אותו כו'.

ועל דרך זה מובן בנוגע לכמה וכמה סיפורים בזהר ומדרשים דוגמת סיפור הנזכר לעיל - שאין הכוונה לומר שעל ידי מאורע מסויים נוסף אצלם בהבנת הענין, כי אם שכאשר הסתכלו על מאורע זה לא ראו בו כי אם ענין **בתורה**.

קטע משיחת ש"פ קדושים, מבה"ח אייר, רשימת השומעים בלתי מוגה.

תו"מ ה'תשד"מ ח"ג ע' 1602.

6 תהלים ח, ד.
7 בית רבי ח"א פכ"ב.

פרויקט זו נוסד בימי השבעה לזכרון ולע"נ הרב גבריאל נח וזוגתו רבקה הי"ד
- שלוחי כ"ק אדמו"ר במומבאי, אינדיא

נדפס ומופץ ע"י הרה"ת ר' שלמה לרר ומשפחתו שיחיו
שלמה נחמ"ה, צביה זלאטע רייזל, שמואל, מנחם מענדל, ישראל אריה לייב, יוסף יצחק,
שניאור זלמן, חיה מושקא, אברהם דוד, אהרן, חנה